

OKUR/ YAZAR MEKTUPLARI

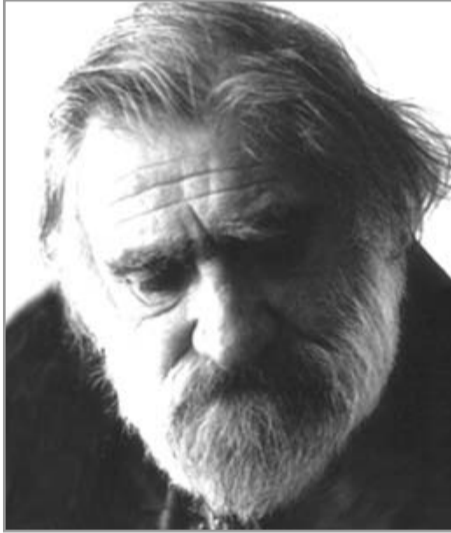
Gurbet

Zulüm gurbet ellerde
Başımda geldi geçti
Karanlıktır karanlıktır dünyam
Hiçbir zaman gülemedim.
Çeyrek asır yıllardan sonra
Köyüme vardığımda
Yıkık duvarlar içinde
Babamın evini gördüm
Hevağ heyvağ

Kapı komşular göç etmiş
Bacı kardeşler dünya dağılmışlar
Neden böyle ettin zalim felek
Köyüm viran olmuş
Dönelim dönelim bacı kardeşler
Köyümüze dönelim
Son adresimiz köyümüz olsun
Mezar taşında adımız olsun
Hevağ heyvağ

08.08.2011 Rheinfelden
Cırganış Ali

Nefes almak bayramdır mesela..

Nefes almak bayramdır mesela; günün birinde soluksuz kalınca anlar insan... Görmenin nasıl bir bayram olduğunu karanlık öğretir;sevmenininkini yalnızlık... Sızlamayan her organ, hele de burun direği bayramdır. Bayramdır, elden ayaktan düşmemek, zihinden önce bedenikaybetmemek, kurda kuşa yem olmayıp "Çok şükür bugün de gördük" diyebilmek... Sevdiklerinle geçen her gün bayramdır. Küsken barışmak, ayrıyken kavuşmak, suskunken konuşmak bayramdır. Bir kitabı bitirmek, bir binayı bitirmek, bir okulu bitirmek, kâbuslu bir rüyayı, kodeste ağır cezayı bitirmekbayramdır. Yoğun bakımda sancılı geceyi ya da kangren olmuş bir ilişkiyi bitirmek de öyle... Vuslat da bayramdır öte yandan... Endişe içinde beklediğinden mektup almak, telefonda ansızın sesini duymak, deli gibi burnunda tütenin boynuna sarılmak bayramdır. En acıktığın anda dumanı tüten bir somunun köşesini bölmek, korktuğunda güvendiğine sarılabilmek, dara düştüğünde dost kapısını çalabilmek bayramdır.

Bir sürpriz paketinden çıkan hediye, tatlı bir şekerlemede üstüne serilen battaniye, saçlarını müşfik bir sevgiyle okşayan anne bayramdır. "Ona güvenmiştim, yanılmamışım" sözü bayramdır. Hiç aldatmamış, aldanmamış olmak bayram... Yeni bir sözcük öğrenmek, bir tünelin sonuna gelmek, müzmin bir işin kapısını çarpıp uzun bir yola çıkıvermek bayramdır. Zorluklara tek başına göğüs gerebilmek, gereğinde haksızlığın üstüne yalın kılıç yürüyebilmek bayramdır. Yeni eve asılan basma perdeler, alın teriyle kazanılmış ilk rızkın konduğu çerçeveler, yüklü bir borcun son taksiti ödenirken sıkılan eller bayramdır. Evde yalnızlığı noktlayan insan nefesi, akşam kapıdakarşılayan yavuklu busesi, sevdalı bir elin tende gezmesi, nice adağın ardından çınlayan çocuk sesi bayramdır. Sonrasında gelen ilk dış bayramdır, ilk söz bayram, ilk adım, ilk yazı, ilk karne bayram... Güne gülümseyerek başlamak bayramdır. "İyi ki yanımdasın" bayram, "Her şeyi sana borçluyum"Bayram, "Hiç pişman değilim" bayram... Evlatların mürüvvetini görebilmek, eve dolu bir torbayla gidebilmek, konu komşuyla yarenlik edebilmek, akşamları eskimeyen bir keyifle çay demleyebilmek bayramdır. Zamanı donduran eski fotoğraflara nedametsiz bakabilmek, altı çizilmiş eski kitapları aynı inançla okuyabilmek, yol arkadaşlarının yüzüne utanmadan bakabilmek bayramdır. Alnı açık yaşlanmak bayramdır; ulu bir çınar gibi ayakta ölebilmek bayram... Bunların kadrini bilerseniz, kıymet bilmeyi öğrenerseniz her gününüz bayram olur. Meraklanmayın, öyledir diye size deli demezler. Deseler de böyle delilik, bayram artığı günlerdeki nankör akıllılıktan evladır. Her gününüz bayram olsun..!

Can Yücel

Necati CUMALİ

3 Ocak 1921 tarihinde, şu anda Yunanistan sınırları içinde bulunan Makedon kasabası Florina'da dünyaya geldi. Doğduktan kısa süre sonra yapılan Türkiye-Yunanistan Nüfus Mübadelesi'nin ardından, o dönemdeki pek çok Türk ailenin yaptığı gibi Türkiye'ye göç eden ailesi, İzmir'in Urla kasabasına yerleşti. Florina'da yaşadığı dönemi hatırlayamamasına rağmen, ailesinden dinlediği Makedonya hikayeleri üzerine aldığı notlar ve yaptığı birkaç ziyaret sayesinde, yazdığı iki kitapta o dönemi anlattı. Bu kitaplardan ilki olan "Makedonya 1900'de yer alan Dila Hanım hikayesi daha sonra filmleştirildi. Dönemi anlatan diğer kitabı "Viran Dağlar"da ise, babasının dayısının oğluZülfikar Bey'in hikayesini anlattı.Çiftçilikle uğraşan bir ailenin çocuğu olan Cumalı, ilkokul yıllarını Urla'da geçirdikten sonra, İzmir Atatürk Lisesi'ne yatılı olarak girdi. 1941 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu ve Ankara Toprak Mahsülleri Ofisi'nde çalışmaya başladı.1945 yılında Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü'nde çalışmaya başlayan Cumalı, 1948-1957 yılları arasında İzmir'de avukatlık yaptı. İzmir'de avukatlık yaptığı sıralarda,Ege

Bölgesi'nin pek çok köy ve kasabasına ziyaretler gerçekleştiren Cumalı, edindiği izlenimlerden yola çıkarak, daha sonra film olarak uyarlanıp Metin Erksan tarafından çekilen ve Türkiye'ye ilk uluslararası sinema ödülünü kazandıran "Susuz Yaz" eserini yazdı. Bu kitap, Ege topraklarında yaşam mücadelesi veren halkın hayatını yansıtmaktadır. 1957-1959 yılları arasında, Türkiye'nin Paris Büyükelçiliği Basın Ateşesi olarak görev yaptı. 1959-1963 yılları arasında da, İstanbul Kanatlarının Altında Radyosu'nda redaktör olarak çalıştı.1963 yılından itibaren hayatını yazarak kazanmaya başlayan Necati Cumalı, 1970'te İstanbul'a taşınarak kendisini bütünüyle sanatına adadı. Yugoslavya, Bulgaristan, ABD, Sovyetler Birliği, İran, Yunanistan ve Çekoslovakya'dan davetler aldı ve bu ülkelere ziyaretler gerçekleştirdi.Yazdığı şiirler 1940'lı yıllardan itibaren, Varlık, Servet-i Fünun, Yeni İnsanlık gibi dergilerde yayınlandı.Karda ayak izleri varNecati Cumalı, 10 Ocak 2001 tarihinde, karaciğer kanseri sebebiyle İstanbul'da hayatını kaybetti. Çok sevdiği Urla kasabasındaki evi, Kültür Bakanlığı'nın çabaları ile müze haline getirildi. Necati Cumalı'nın İstanbul, Beşiktaş Vişnezade'deki Şairler Sofrası'nda bir heykeli bulunmaktadır.

AŞK YAŞAYANLAR İÇİNDİR

Ağladığını istemem ben ölürsem.
Beni en sevdiğin halimle hatırla.
Uzak bir yerde çalıştığımı düşün.
Hayatta olduğuma inan
Bir gün gelir kendiliğinden
Geçer bütün üzüntün
Her yeni gelen günü
Yeni bir ümitle beklemeli
Her yeni gün yeni havalarla gelir
Gece, yağın yağmurla uyursun
Sabah, birde bakarsın odan güneşli.
Her gelen vapur, tren
Yeni insanlarla gelir...
Ben esmerdim güzelim
Bu sefer bir sarışını seversin
Aşk yaşayanlar içindir...

Vurulup düştükleri yere kadar
Yüzleri tanınmayacak bir halde
Öldüğü yerde kalmış cesetleri

Onlar için hatıra yok
Saat durmuş
Onlar için değil
Yıldızlar ve bu gece
Onlar için değil gelen güneş
Artık onların yok
Uzak şehirlerde
Sevdikleri

Artık hepsi bitti
Açlık, susuzluk ve kin
Ne matara ne ekmek torbası lâzım
Ne silâh
Elbise ve düşen şapka da lüzumsuz
Artık üşümezler ki

En güzel ocak ateşleri
Artık ısıtamaz ellerini
İsimlerini en yakın tanıdık
Söylese işitmezler
Kurt mu, dost mu, düşman mı?
Bilmeyecekler baş uçlarına geleni
Artık ne tren, ne gemi
Onları getiremez bir daha

Yazar : Necati Cumali